

Nyhedsbrev nr. 2 – 2018

Medlemsideer til vandringer

Imens solen brager igennem udenfor, sidder jeg her i Viborg Pilgrimscentrums lokaler og tænker på det kommende bestyrelsesmøde i september, hvor vi så småt begynder at udvikle ideer til næste års vandringer. Der er ingen mangel på ideer til vandringer, men jeg vil alligevel gerne opfordre alle jer medlemmer af foreningen til at give jeres ideer til vandringer og vandreruter videre til os i bestyrelsen.

Som det ser ud lige nu, har jeg modtaget forslag om vandringer omkring Glenstrup kirke (mellem Randers og Hobro), samt to forslag til længere vandringer. En tredages-vandring i egnen omkring Ry-Skanderborg-Silkeborg og en uges vandring fra Viborg til Mariager og 'fjorden rundt' med afslutning i Hobro.

Indenfor de seneste år har vi udviklet på nogle af vandringerne, så de har fået et bestemt indhold, eksempelvis 'fortællervandringen', som vi har meget glæde af at samarbejde om med Viborg Fortællekreds.

Fra fortællervandring 2018 med Viborg Fortællekreds.

Vi har en lille arbejdsgruppe i gang for tiden, som arbejder med 'pilgrimme og litteratur', og i den gruppe påtænker vi at foreslå en vandring, som indeholder oplæsning af pilgrimsrelevant litteratur.

Til vinter laver vi lidt opsøgende arbejde i forhold til biblio-drama, som også er en aktivitet, som vi måske kan passe ind i nogle af foreningens vandringer.

Måske er der andre måder at udvikle vandringerne på – sig endelig frem, også hvad det angår.

Udenlandsrejser i programmet

I august rejser 24 af foreningens medlemmer til Vadstena for at vandre i byen og den smukke omegn, og for at opleve den helt særlige stemning, der findes i denne historiske by med stærk indflydelse fra Den Hellige Birgitta af Vadstena.

Sidste år var vi ligeledes en gruppe på vandringsrejse til Assisi i Italien. Begge disse vandringer har vi kommunikeret om sådan lidt i det 'skjulte'. Dette ikke for at udelukke nogen fra deltagelse, tværtimod. Tidligere var der dog et stort problem i forhold til Rejsegarantifonden, som krævede kontingent, sikkerheds-stillelse og revisorudarbejdede regnskaber for at vi kunne få lov at rejse i en gruppe. Derfor blev det hele arrangeret som noget helt privat, hvor det eneste 'fælles' var vandrings-programmet.

Santa Chiaras dødsleje i San Damiano, Assisi

Nu er der kommet nye regler fra Rejsegarantifonden, som tillader en forening som vores at arrangere 2 grupperejser om året for medlemmer UDEN alle kravene fra Rejsegarantifonden.

Det betyder i praksis, at eventuelle udlandsrejser med indlagte vandringer fremover vil optræde i foreningens program på samme måde som alle de andre arrangementer, som vi står for i årets løb. Vi kan altså frit kommunikere om rejseaktiviteterne uden at frygte indblanding fra Rejsegarantifonden.

Pilgrims-seminar i Jelling

I week-end'en 1. og 2. september er der pilgrims-seminar i Jelling under overskriften 'Er vi alle pilgrimme?'

Det er Foreningen Danske Kultur- og Pilgrimsruter, der er arrangør, og programmet for seminaret er ganske omfattende og omfatter foruden to foredrag også vandring til Faarup sø, aftenandagt i Jelling kirke, overnatning på hævejs-herberg og rundvisning i 'Kongernes Jelling'.

Det ene foredrag afholdes af pilgrimspræst Anette Foged Schultz, som i foromtalen skriver: 'Alle eksistensens grundvilkår bliver tydelige under pilgrimsvandringen, og denne tydelighed er givende for enhver.' Denne tanke udfoldes omkring medarbejderudvikling og pilgrimsvandring for personalet på Regionshospitalet i Horsens.

Det andet foredrag står Tove Kruse for – hun er ph.d. i historie ved Roskilde Universitet, og vil tale om pilgrimsvandring i et historisk perspektiv og sammenholde dette med moderne pilgrimsvandring og spørger, om 'målene for vandringerne er de samme?'

Deltagelse i seminaret er gratis incl. overnatning, forplejningen på seminaret koster 200 kr.

Tilmelding senest 1. august: Trbeck45@gmail.com

Litteratur og pilgrimsvandring

Bent Jul, Kirsten Mandø, Anette Friis og jeg har dannet en lille, selvbestaltet gruppe, som har sat sig for at arbejde med 'Litteratur og pilgrimme'. Indtil videre har vi holdt to inspirerende møder, og har stillet os selv som første opgave at præsentere lidt af vores arbejde med et indslag på medlemsmødet, som holdes den 30. oktober. Jeg kan ikke løfte sløret for, hvad vi vil optræde med, men forventer, at det bliver både humoristisk og rørende

Vi har i kigget på noget af den omfattende litteratur, som er skrevet om pilgrimme og pilgrimsliv, herunder især de efterhånden mange – og meget forskellige – beretninger om længere vandringer, især på Caminoen i Spanien. Det ser ud til, at der er nogle fælles træk ved de forskellige pilgrimmes oplevelse af at vandre hver dag i en længere periode på eksempelvis Caminoen. Det kan være af stor værdi at kende til dette 'mønster', så det bliver muligt at påbegynde en længere vandring på en mere bevidst måde, uden at dette dog skal fungere som en hindring for den spontane oplevelse af vandringen og mødet med de andre pilgrimme.

Anette fra gruppen har skrevet flere indlæg til Santiago-foreningens medlemsblad 'Pilgrimmen' og har tillige fået udgivet en digtsamling, som blandt andet kommenterer oplevelser på vandring: '60 små sten i støvlen' (forlaget Mellemsgaard).

Bent Jul er tidligere redaktør af 'Pilgrimmen' og har bidraget med en række artikler om eksempelvis pilgrims-teologi.

Pilgrimsvandring – en måde at være kirke på

Ovenstående er titlen på et teologisk speciale skrevet af studerende Preben Klitgaard. Her stiller forfatteren sig en række spørgsmål, som også jeg synes, at det kan være interessant at reflektere over:

.....på den baggrund er det nærliggende for mig at spørge, om pilgrimsvandring kan appellere til det postmoderne menneske og gøre kirken relevant på en måde som fx højmissen ikke kan? Kan den være en modvægt til den intellektualisering og "ordforstoppelse", som højmissen ofte anklages for, og i stedet favne det hele menneske? Er den en mulig og relevant vej tilbage til kirken, for den, som føler sig fremmedgjort i folkekirkens eksisterende rammer? Kan den være et åndehul i et overfladisk, hektisk og tempofyldt samfund? Og kan man overhovedet legitimere denne praksis i en luthersk sammenhæng?

Med flere spørgsmål i bagagen begynder Preben Klitgaard sit arbejde, som set fra mit perspektiv bliver en anelse ensidigt, da fokus overordnet er på folkekirkens praksis, som den skabes af og verbaliseres af tidligere og nuværende pilgrimspræster – herunder især skrifter af Anette Foged Schulz.

Alligevel er specialet ikke uinteressant, da det medvirker til at klarlægge forholdet mellem Folkekirkens engagement i pilgrimsvandring og de mere græsrodsagtige foreninger som Santiagoforeningen og i et ikke ubetydeligt omfang også Viborg Pilgrimscentrum.

Det er derfor ikke overraskende, at Klitgaard i en del-konklusion giver udtryk for det, som han betragter som *et 'skift, vi ser ift. hvilken instans, der tegner billedet af pilgrimsvandring i en folkekirkelig kontekst i Viborg Stift – nemlig den lokale pilgrimsforenings aftagende rolle og stiftsudvalget tilsvarende tiltagende rolle.'*

Jeg har efterfølgende diskuteret specialet med Klitgaard og påpeget, at der er flere 'lag' i den folkekirkelige kontekst, og at Viborg Pilgrimscentrum har et veludviklet forhold til og samarbejde med de lokale præster

og sognekirker (eks. hyppige kirkevandringer, mødeaktivitet med konfirmander og lokale menighedsråd) – hvorimod den folkekirkelige 'top' i Viborg Stift ikke p.t. er tilgængelig for samarbejde.

Hvis der er interesse for at kigge nærmere på specialet – som naturligvis er akademisk og 'tungt' – så kan jeg fremsende det på anmodning.

Fortsat god sommer – og nedenfor et kort uddrag af Sonia Choquettes bog 'Vejen hjem':

(Forfatteren er på Caminoen, har stærke smerter fra fødder fyldt med vabler, finder midt i en bøn en særlig kontakt til fuglene).

'Jeg kan se, at I beder ved at synge, så i dag vil jeg også fortsætte min bøn ved at synge'.

Og med det begyndte jeg at synge den ene sang efter den anden, mens jeg plaskede af sted i sølet. Jeg sang sange, jeg kendte. Jeg fandt på sange. Jeg sang melodier, jeg kendte, og fandt på ordene. Jeg sang sange som 'Amazing grace' og 'Hallelujah' og Rolling Stones sange som 'Jumpin' Jack Flash' og 'Angie'. Jeg sang julesalmer og børnesange. Jeg brugte rytmen fra mine støvler, den ene fod foran den anden, som mit slagtøj og holdt takten med hvert skridt. Der var meget få pilgrimme på ruten i dag, så jeg kunne synge af fuld hals, og det var jeg taknemmelig for. Jeg er alt for genert til at synge, når andre kan høre det. Før jeg vidste af det, havde jeg sunget hele vejen til Najera. Og så, da jeg var på vej ind mod byens torv, så jeg, som en oase i ørkenen, en butik fyldt med alle mulige slags vandreudstyr, også sko, som kunne give mine tæer en pause.

Jeg gik ind gennem himlens port, satte mig ned og nærmest bønfuldt manden bag disken om at komme og ekspedere mig. Han så medfølende på mig. Jeg var tydeligvis endnu en plaget, dårligt forberedt pilgrim, der kom for at få lindring. Jeg trak mine mudrede støvler og sokker af og viste ham mine tæer, ikke det mindste bekymret over, hvor grimme de var.

Han kom nærmere, og efter kun et enkelt blik krympede han sig, trådte tilbage og sagde på gebrokkent engelsk: 'Åh!' og derpå: 'Det gør mig virkelig ondt.'

En time og 250 dollar senere gik jeg ud med ikke et, men to par splinternye vandresko, som skulle erstatte de elendige støvler, der havde ødelagt mine fødder.

